

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ 2

38 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 38

Η συνδρομή έτησι και προπληρωτά δια τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμῆς 12, διὰ τὰς ἑκατέρωθεν δραχμῆς 15 καὶ διὰ τὸ ῥημιτικὸν δραχμῆς 20.

Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ὀκτωκτὶς σφραγίδι.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΛΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1885

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΛΤΑ 15

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶς συνταγματάρχης τοῦ πηλικοῦ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ἀνήκει εἰς τὴν ἑνδοξὸν ἡγεμονικὴν τῆς Μάνης οἰκογένειαν υἱὸς αὖν τοῦ Ἀναστασίου Μαυρομιχαλῆ καὶ ἐγγονὸς τοῦ μεγάλου Πατρίστου. Ἐγενήθη τὸ 1829 καὶ ἀπὸ ἐπὶ τὴν αἰδομένην τὰς γυμνασιακὰς τοῦ σπουδᾶς, κατετάχθη ἐθελοντικῶς εἰς τὸν στρατὸν, ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης εἰς τὴν διανομίαν τῶν ἀκροβολιστῶν (φουστανελλοφόρων) παρὰ τὴν βελίαν τοῦ πατρὸς τοῦ ζυγούτου νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῆς κλίσεως ἣν ἱερῶς ἐκέκτητο πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον. Πριαγθεὶς κανονικῶς, ἐγένετο ἀνθυπασιότης τὸ 1851 ὑπὸ τοῦ Ὁθωνοῦ προσθέντος ἰδιοχείρως τὸ ὄνομά του εἰς τὸν κατάλογον τῶν προβιβαζομένων ὃν παρούσας πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ τοῦ, ὑπουργὸς τότε τῶν στρατιωτικῶν ἀποχωρῶν τοῦ ὑπουργίου, ὅστις ἐξ ἀδρότητος καὶ ἐξ ὑπερηφανείας δὲν συμπεριέλαβε μεταξὺ τῶν προβιβαζομένων καὶ τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ. Βουλόμενος νὰ συμπληρώσῃ τὴν στρατιωτικὴν του μόρφωσιν μετὰ τὸν προβιβαζομένον τοῦ ἐξήγγιστο καὶ εἰσῆλθῃ δι' ἐξετάσεων εἰς τὴν δ' τάξιν τῆς Σχολῆς τῶν ἑθελοντῶν καὶ ἀποπεράτωσεν αὐτόθι τὰς σπουδὰς του. Τὸ 1854 ἔχων βαθμὸν ὑπολοχαγῶ ἐστάλη παρὰ τῆς κυβερνήσεως εἰς Γαλλίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του γνώσεων καὶ διέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ δύο ἔτη ὑπηρετῶν εἰς σύνταγμα τι τοῦ γαλλικοῦ πηλικοῦ. Λοχαγὸς ἐπὶ τῆς Μεσοβασιλείας ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, καὶ εἰς τὰς ἀπαρχὰς ταύτας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ τοῦ σταδίου κατεδείχθη καὶ ἐξετιμῆθη ἡ ἐξειδικασμένη τοῦ ἀνδρὸς κοινοβουλευτικὴ ἀξία. Τὸ 1866 ὁ Δεληγιώργης σχηματίζας ὑπουργεῖον παρεκάλεσε τὸν κ. Μαυρομιχαλὴ ν' αναδείξῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Τὸ 1867 ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον Βουλγαρί. Τὸ 1875 κατὰ τὴν πρώτην ἀνάσθησιν εἰς πρωθυπουργὸν τοῦ κ. Τρικούπη τὸν προσεφέρθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐδέχθη, ἐκφράσας μάλιστα μεταμέλειαν ὅτι ἐδέχθη αὐτὸ ἄλλοτε νεώτερος ἐνὸς δὲν ἦτο εἰδικὸς. Κατὰ τὸ 1876 ὁ Δεληγιώργης προσέλαβεν αὐτὸν ὡς ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, τοιοῦτος δὲ ἐξετημάσθη καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνοῦρου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστρατείας καὶ τοιοῦτος διατελεῖ καὶ σήμερον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου. Ἀσχολεῖται μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ ἐρετος εἰς τὰς στρατιωτικὰς